

Arrest

nr. 74197 van 30 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 januari 2012 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 21 januari 2012 “Bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde”, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 21 januari 2012.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 januari 2012 om 11 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, diende op 17 november 2010 in België een asielaanvraag in,

Zij stelt haar land van herkomst te zijn ontvlucht omdat haar familie haar ondanks haar voorkeur voor een andere vrouw, wou koppelen aan een man.

Bij nazicht van de vision-databank bleek dat aan verzoekster een visum "type C" afgegeven was door Italië.

Op 21 februari 2011 werd Italië attent gemaakt op haar verantwoordelijkheid.

Op 21 februari 2011 werd lastens verzoekster een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied "bijlage 26 quater" te verlaten.

Verzoekster stelde tegen deze beslissing bij de Raad een vordering in bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Op 22 februari 2011 aanvaardde Italië haar verantwoordelijkheid op basis van de Dublin II-Verordening.

De overname was voorzien op 14 maart 2011.

Bij arrest van 16 maart 2011 nr. 57.956 van de Raad werd de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen.

Verzoekster werd op 18 maart 2011 in vrijheid gesteld; er werd haar een termijn van 18 maart tot 25 maart 2011 gegeven om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster kon niet meer aangetroffen worden in het Rijk.

Op 16 juni 2011 werd de Dublin Unit Italië daarvan op de hoogte gebracht waardoor de tijdslimiet van overdracht, bij toepassing van de artikelen 19.4 en 20.4 van de Dublin II-Verordening, op 18 maanden werd gebracht.

Verzoekster diende op 24 augustus 2011 in België een tweede asielaanvraag in.

Aangezien het akkoord tot terugname, verleend door Italië, nog steeds geldig is, werd de asielaanvraag van verzoekster geannuleerd.

Verzoekster werd op 21 januari 2012 in België aangetroffen.

Op 21 januari 2012 werd lastens haar een bevel genomen om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit bevel werd haar ter kennis gebracht op 21 januari 2012.

Dit is de bestreden beslissing; deze luidt:

"REDEN(EN) VAN DE BESLISSING (2)

0 - article 7, al. 1er, 1° : demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis; l'intéressé(e) n'est pas en possession d'un document de voyage valable.

0 - artikel 7, eerste lid, 1° : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van gelidg reisdocument.

En application de l'article 7, alinéa 2, de la même loi, il est nécessaire de faire ramener sans délai l'intéressé(e) à la frontière, à l'exception des frontières allemande, autrichienne, espagnole, française, grecque, italienne, luxembourgeoise, néerlandaise, portugaise, norvégienne, suédoise, finlandaise, islandaise, danoise, estonienne, lettonne, lituanienne, hongroise, polonaise, slovène, slovaque, suisse, tchèque et maltaise (1), pour le motif suivant : (3)

** L'intéressée ne peut quitter légalement par ses propres moyens.*

L'intéressée a reçu une annexe 26 quater le 21/02/2011

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden : (3)

** Kan met eigen middelen niet wettelijk vertrekken.*

Betrokkene heft een bijlage 26 quater ontvangen op 21/02/2011

En application de l'article 7, alinéa 3, de la même loi, l'exécution de sa remise à la frontière ne pouvant être effectuée immédiatement, l'intéressé(e) doit être détenu(e) à cette fin : (3)

** Vu que l'intéressé ne possède aucun document d'identité, l'intéressée doit être écroué pour permettre l'octroi par ses autorités nationales d'un titre de voyage.*

** Bien qu'ayant antérieurement reçu notification d'une mesure d'éloignement, il est peu probable qu'elle obtempère volontairement à cette nouvelle mesure ; l'intéressé est de nouveau contrôlé en séjour illégal.*

De ce fait le maintien à la disposition l'Office des Etrangers s'impose.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden : (3)

** Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.*

** Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing ; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.*

Hieruit blijkt dat een opsluiting ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken zicht opdringt."

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. De voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift (zie p. 6 – “IV Aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of vordering”) aan dat indien de bestreden beslissing niet zou worden opgeschort, dit een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zal teweegbrengen.

Zij stelt dat het vaststaat dat zij op ieder ogenblik kan teruggestuurd worden naar Jerevan (Armenië) gezien de bestreden beslissing expliciet stelt dat zij niet naar Italië mag gaan. Haar terugsturen naar haar land van herkomst zonder haar asielaanvraag te hebben onderzocht maakt volgens haar een schending uit van artikel 3 EVRM.

2.2.2. Verweerder laat in zijn nota van 27 januari 2012 (zie p. 4) gelden dat verzoekster niet zal worden overgedragen aan Armenië doch aan Italië; hij bevestigt dit ter zitting.

Het feit dat het woord “Italië” niet geschrapt werd in de bestreden beslissing, is volgens verweerder een materiële mislag.

Verweerder voert aan dat uit het administratief dossier blijkt dat Italië op de hoogte werd gebracht van het feit dat de termijn van overdracht in het kader van de Dublin II-Verordening verlengd werd gelet op het feit dat verzoekster ondergedoken was.

Hij wijst er op dat zich in het administratief dossier ook een doorlaatbewijs voor Italië bevindt en dat blijkt dat er een vlucht voorzien is op 2 februari 2012 naar Rome.

Volgens verweerder kan het nadeel dat verzoekster aanvoert, niet weerhouden worden gezien zij zal worden overgedragen aan Italië, land dat bevoegd is om haar asielaanvraag te behandelen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat er lastens verzoekster op 21 februari 2011 een beslissing (“bijlage 26 quater”) werd genomen.

In voormelde beslissing van 21 februari 2011 werd Italië aangeduid bij “tacit agreement” van 21 februari 2011, als verantwoordelijke lidstaat voor de behandeling van de asielaanvraag door verzoekster in België op 17 november 2010 ingediend.

De vordering tot schorsing door verzoekster op 21 februari 2011 bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend tegen deze beslissing van 21 februari 2011, werd bij arrest nr. 57.965 van 16 maart 2011 van de Raad verworpen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing geen gewag maakt van een terugleiding naar Armenië.

Ook wordt vastgesteld dat de stukken waarnaar verweerder verwijst, in het administratief dossier aanwezig zijn.

De uitleg van verweerder dat de “niet-schrapping” van het woord Italië in de bestreden beslissing een materiële vergissing betreft, wordt, mede onder verwijzing van de bevestiging door verweerder dat verzoekster niet naar Armenië zal worden gebracht, aangenomen.

Het woord “Armenië” komt trouwens in dit verband in de bestreden beslissing niet voor.

Ook wordt vastgesteld dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwezen wordt naar de “bijlage 26 quater” van 21 februari 2011.

In het arrest nr. 57.965 van 16 maart 2011 van de Raad werd de vordering tot schorsing van deze beslissing van 21 februari 2011 verworpen; de “bijlage 26 quater” is derhalve definitief in het rechtsverkeer aanwezig.

De aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangenomen.

Waar verzoekster er in haar verzoekschrift over klaagt dat haar asielaanvraag van 17 november 2010 op huidig ogenblik nog door geen enkele asielinstantie is onderzocht, stelt de Raad vast dat dit enkel te wijten is aan de nalatigheid van verzoekster zelf die haar asielaanvraag nog niet ter onderzoek aan de Italiaanse autoriteiten heeft voorgelegd.

Verzoekster toont bijgevolg haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aan.

2.2.4. Er is niet voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 januari 2012 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. TRICOT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

M. BONTE